

Pálava poprvé

Byl jarní čtvrtek - třetí máj,
třetí máj - byl Pálavy čas,
chodili jsme skrz ten háj,
pořád dokola zas a zas.

Všude kolem tesařici, chrobáci a střevlíci,
entomofobici mlátili by je palicí,
hluchavky kam se podíváš,
žádnou z nich však netrháš,
v CHKO se nacházíš,
za vstup ale neplatíš.

Áron, sesel, písečnice,
pěknější než večernice,
vzácní tady prý tu jsou,
nenajdeš je nad Nisou.

Hlohy, duby, pěnodějky,
jilmy, třešně, drvodělky,
tohle vše jsme viděli,
do Přerova dojeli.

Procházka to byla krásná,
obloha vždy polojasná,
dobře se nám chodilo,
flóru, faunu zkoumalo.

Pálava podruhé

Na Pálavě se nám líbilo,
Sluníčko nám svítilo.
Selfíčka jsme nafotili,
Na facebook to pak hodili.
Viděli jsme stromy, keře, hlemýždě,
Na památku jsme si odnesli klíště.
Všechna kopce jsme vyšlapali,
Svačinky pak spapali.
Celý den jsme vydrželi bez telky
Za doprovodu paní profesorky.
Těším se až pojedu zase,
Ikdyž unavená jsem byla jak prase.

Pálava potřetí

Slunce svítí a my jedem v buse,
my se těšíme a zpíváme si v kuse,
po pravici Nové Mlýny, po levici Věstonice,
blížíme se k cíli čím dál tím více.

Jen co ven vylezem,
komárů se zaleknem,
repelenty vytáhneme
a pořádně se nastříkáme.

Jdeme cestou štěrkovou,
svačinu jíme lahodnou,
bavíme se, smějeme se,
tu a tam zastavujem se.

Plicník, chrobák, dymnivka,
kakost, javor, mařinka,
Alča všechno zapisuje
a my se od ní něco přiučíme.

Zmoženi jsme teprv v půlce,
máme chuť jít o hůlce,
z Dívčích hradů krásný je výhled,
je to ale pěkný výlet!

Už jen sestup dolů chybí nám
a náš výlet je dokonán,
v penzionu pak síly pomalu naberem
a domů se odeberem.

Autobusy jsou tu včas
a my směr Přerov vyrážíme zas!

Pálava počtvrté

Čistá, krásně zelená,
tak Pálava vypadá.
Zvěř, ptáci i rostliny
pokrývají doliny.
Na dně jezer vesnice
zabednily petlice,
aby uvnitř suché bylo,
co se zde navždy skrylo.

Pálava popáté

I.

To jsme si šli ve čtvrtek na túru.
Se třídou a i s dalšími.
"K čemu je nám vidět stromů kůru?"
To jsme si všichni říkali.

Vyrazili jsme na cestu.
Byla dlouhá a my spali.
Pak nás ale ze spánku,
tož ty dechovky probraly.

Řapali jsme si pěšinkou,
veselí a plní energie.
Pak áron nás v cestě zastavil.
Mučí mouchy! Potvora tohle je!

II.

„Koupat se v kopřivách.
To je zdravé.
Samy to však nezkoušejte,
děti mladé.”

III.

Řapali jsme dál,
energie docházela.
Došli jsme na kopeček,
kde již zřícenina stála.

Dívčí hrady,
krásná věc.
Avšak cesta nahoru?
Hrůza děs!

O nějakou dobu dál, když už nám energie došla,
nám paní profesorka otázky pokládala.
Ale já moc pečlivě, ač jsem bedlivě sledovala,
všechny violky, pryšce a večernice do paměti
neukládala.

Nakonec nám návrh dala:
"Básničku! Tu bych místo toho brala.
Dejte do ní šalvěj, kerblík, kozinec,
také brslen, javor, jírovec!"

IV.

Inu sedla jsem k počítači,
začala rýmy, šprýmy psát.

Na broučky a na Pálavu
jsem si začala vzpomínat.

Rýmy lehké, jako nic,
ale srdce, to do básně již nešlo vložit víc.
Celá má duše je v ní uzavřená,
jako když je v áronu moucha za živa uvězněná.

Tato část již k básni nepatří,
avšak poděkovat, to se sluší a patří.
Rostlinky, broučky a motýly
jste díky Vám, paní profesorko, poznali.
I když zadky nás po dlouhé chůzi bolely,
alespoň jsme nějaké ty tuky spálili.